

кога-то Прокопій и Агадія помянуватъ само за свои-ты Унни у ту ру-
гуры и Кутургуры.

За сички-ты убо тыя причины и обстоятельства мыслимъ че и
вѣтхи-ти и нови-ти Доно-Меотійски Унни были не други освень-
Бѣлгара.

Мы ще приложимъ и слѣдующе-то історіческо обстоятельство-
кое-то, като доказва че Бѣлгаре-ти были близо нѣгдѣ при Ду-
навъ-тѣ много по напредъ отъ л. 485 кога-то първи пѣтъ казватъ
уже че ся ювили Бѣлгаре-те въ тыя страны, дава не малка
тяжестъ на наше-то мнѣніе че народъ-тѣ нарицаемый Ун-
ни былъ Бѣлгарскія-тѣ. Пачеъ Діаконъ приказва какъ, » ко-
га-то Лангобарди-ти прешедше рѣкѣ-тѣ Маурингѣ (находящїхся
вѣроятно въ Померанії) минѣли кѣмъ-то югъ на други мѣста подъ
предводителство-то на първия-тѣ си царь Агилмунда, кого-то, слѣдъ
смърть-тѣ на двоицѣ-тѣ имъ Князовы Ибера и Айона въ л. 389,
поставили на престолъ-тѣ и кой-то царовалъ 33 години, единъ пощъ
като сѣдѣли спокойни, безъ да подозрѣватъ ничто противно,
напрасно Бѣлгаре-ти нападнѣли на нихъ, избили и нарили имъ
много множество, убили имъ и самаго царя Агилмунда, и заробили
единородицѣ-тѣ неговѣ дѣшеріѣ. Това не терпя неговъ-тѣ наслѣд-
никъ младый Ламиссіо, чомъ ся воцарилъ (въ л. 422), поискалъ
да си отмѣсти за бащинѣ-тѣ си смърть, и дигнѣль войнѣ противу
Бѣлгари-ты. Но като токо ся ударили, Лангобарди-ти ся пакъ
обѣрнѣли на бѣгъ; и Ламиссіо съ много поощренія, угроженія и о-
бѣщанія, и съ своя-тѣ найпаче примѣръ, распалилъ гы до толкова,
що ся устремили отнова на Бѣлгари-ты, и гы совершенно побѣди-
ли ¹⁾). Въ то времѧ другы ты Историци ни казватъ че Унни ти като

---

¹⁾ Paul. Diac. de Gesta Langobard. c. 11, 16. et 17.